

BIOTERAPIA - incursiune în istorie

Dr. ELENA ARMENESCU
membră a Uniunii
Scriitorilor din România

Una dintre cele mai vechi metode de tratament redescoperită și apreciată în ultima vreme este bioterapia. Pentru a ilustra această afirmație, vă propun o incursiune în timp, un scurt istoric al acesteia, nu înainte de a ști ce este bioterapia.

Pentru a defini bioterapia, este necesar să reamintim câteva noțiuni și anume:

- a) prefixul bio provine din cuvântul grecesc bios care înseamnă viață;
- b) toate organismele vii sunt înzestrate cu energia vieții, au bioenergie.

Cantitatea de bioenergie și în special calitatea sa este un har ce poate fi modelat în anumite limite, nu cu mult mai mult din ce i-a fost dăruit fiecăruia. Susținem această afirmație gândindu-ne la artiștii care au talent înăscut, neegalati de alții care oricât s-ar strădui nu ajung la performanță, ori la persoanele carismatice care au o putere de influență fascinantă asupra mulțimilor.

Cineva ar putea întreba:

- De cine suntem înzestrați? Răspunsul este următorul: de acea Forță, de acea Energie, de acea Inteligență pe care unii o numesc simplu Dumnezeu, atribuindu-I întreaga Putere, alții din spațiul asiatic vorbesc de energia celestă, ancestrală, energia Qi.

Așadar toate organismele vii, inclusiv lumea vegetală și chiar minerală (cristalele), posedă energie, însă termenul de bioenergie este privit ca o calitate atribuită doar omului și plantelor. Vindecarea sau ameliorarea unor boli cu ajutorul bioenergiei este o vindecare naturală, realizată cu energia care se află din belșug în proximitatea noastră. Noi dăruim și primim energie în mod inconștient. Cine ar putea înlocui gestul mamei care își mângâie copilul care s-a lovit și îl liniștește cu vorbe duioase, rostite ca o incantație, plimbându-și automat mâna cu tandrețe pe suprafața locului dureros?

Această energie trebuie captată și direcționată spre persoana aflată în suferință.

Prin urmare, înțelegem că bioterapia este o metodă (terapie) complementară foarte veche practică în toată lumea care alături de: fitoterapie, aromaterapie, meloterapie, psihoterapie și sacroterapie a asigurat sănătatea pământenilor timp de milenii.

Definiția mai exactă ar fi: metoda de tratament practică de un inițiat numit bioterapeut care folosește doar harul său pentru însănătoșirea (armonizarea, deblocarea energetică) unui bolnav se numește bioterapie.

La caldeeni sunt cunoscute lăcașurile, templele în care bolnavii erau culcați pentru ca numai după o noapte de somn să se trezească vindecați. Cu siguranță seara li se administrau ceaiuri sedative, somnifere, alte droguri iar somnul tămăduitor se petrecea sub supravegherea preoților specializați în vindecări, prin urmare în biocâmpul acestora.

Citez un text de o rară simplitate: durerea de cap se risipește ca roua nopții cu ajutorul apei magnetizate de buzele și sufletul vindecătorului.

În India sunt procedee similare descrise în Imnele Vedice.

În Persia, un personaj mitologic, Zarathustra, iar la evrei Moise, aleșii lui Dumnezeu, aveau puteri miraculoase de vindecare.

În Grecia antică, la Epidaur se afla sanctuarul lui Asclepios (sec VI ÎH), omagiat de Hipocrat în jurământul care-i poartă numele (sec V ÎH). Așezat într-un peisaj mirific între conifere, într-o climă caldă, mediteraneană, loc de tratament, ritual și cult, sanctuarul atrăgea pelerini din întreg bazinul Mării Mediterane. Aici au fost găsite inscripții care sunt de fapt ordonanțe (rețete) medicale, ce pot fi văzute în muzeul lui Asclepios.

Homer ne vorbește de oameni care au mâini medicale. Orficii greci foloseau spre vindecare sunetele harpelor, dansul în jurul bolnavului, timp în care dansatorii prin mișcările mâinilor făceau pase bioenergetice, asemeni vindecătorilor de azi. În România este jucat și azi dansul Călușul - care este un dans magic practicat din vremuri imemorabile, cu puteri vindecătoare.

Tot în spațiul grecesc, a trăit și activat Pitagora (sec VII ÎH), elev al lui Anaximandru, care a mers la egipteni, arabi, și caldei unde a stat în preajma preoților și a cules înțelepciunea. Cunoscut mai mult ca matematician, în realitate Pitagora a fost un geniu universal, ocupându-se și de medicină.

Iată ce scrie despre el Diogenes: „în Babilon, Pitagora s-a dus să-l caute pe Zoroastru care l-a purificat de necurătenile vieții anterioare și l-a învățat lucrurile de la care trebuie să se înfrâneze oamenii buni pentru a rămâne puri, învățături despre natură și principiile universului“

(lucrarea „Teoria naturii“ este atribuită lui Zoroastru).

Diogenes amintește și faptul că Pitagora avea cu sine un tânăr adus din Tracia, pe nume Zalmoxis, despre care va scrie mai târziu Platon, căruia îi pune în seamă o serie de incantații capabile să vindece sufletul, atribuindu-i astfel înțelepciunea.

În legătură cu această afirmație a lui Diogenes, sunt numeroase controverse între istorici, unii susținând că Zalmoxis ar fi trăit înaintea lui Pitagora. Cert este că cel mai cunoscut citat care se referă la conceptul de medicină integrală practicat pe teritoriul României de azi, de anticii acestui pământ, este următorul: "Regele nostru care este și zeu ne spune că după cumnu trebuie să îngrijim ochii fără să ținem seama de cap și nici capul nu poate fi îngrijit neținând seama de corp, tot astfel trebuie să-i dăm îngrijire trupului dimpreună cu sufletul și iată pentru ce medicii greci nu se pricep la cele mai multe boli, pentru că ei nu cunosc întregul ce-l au de îngrijit" (Platon, Dialogul Carmides).

Prin urmare, pe teritoriul țării noastre s-a practicat o medicină zalmoxiană. Se vorbește și de un jurământ Zalmoxian a cărui moralitate o putem ușor deduce din "Imnele sacre ale lui Pitagora", precepte transmise pe cale orală din generație în generație de preoți până în zilele noastre, care a precedat jurământul hipocratic, precepte pe care le regăsim și în înțelepciunea noastră populară. De altfel, prin studii aprofundate ale credințelor și datinilor, a dansurilor populare, a muzicii, a strigăturilor și proverbelor, transmise din generație în generație, se poate afirma că poporul român este un popor antic în viață.

Pentru a susține cele afirmate, iată câteva exemple:

"Îngrijește-te de sănătatea trupului tău dar dă-i cu măsură băutura, mâncarea și mișcarea și numesc măsură ceea ce nicicând nu te va stânjeni.

.....
Deprinde-te cu o viață curată și simplă / Și păzește-te să faci ceea ce trezește ranchiuna

.....
Dar tu fă-ți curaj, că prea bine știi
Că neamul omenesc este divin

.....
Căci lecuindu-ți sufletul, îl vei izbăvi de toată suferința.

Dar înfrânează-te de la alimentele despre care ți-am vorbit folosindu-ți judecata" (fragmente din Imnurile sacre ale lui Pitagora).

Se știe că și în zilele noastre, în special în mediul rural și mai ales în satele de munte, unde s-a păstrat nealterată tradiția, se practică așa zisa medicină populară, care folosește multe proceduri, printre care și bioenergoterapia redată în volumul cu același nume „Bioenergoterapia țărănească”, autor energoterapeuta Nineta Crainici - care a cules personal multe din datele prezentate.

Să ne prețuim comorile culturale și cele spirituale care vin din vremuri imemorabile pe cale orală reflectate în folclor, în strai, în grai, în basmele populare și mai ales în proverbele românești - adevărat cod moral care îndeamnă printre altele la cumpătare ca în Imnele lui Pitagora!

În prezent, s-a revenit asupra conceptului antic de medicină integrală sau medicină holistică ce se ocupă de asigurarea stării de bine (fizic și psihic, adică sufletesc) a întregului organism, - știut fiind că de multe ori mai întâi se îmbolnăvește sufletul - punându-se mare accent atât pe prevenirea îmbolnăvirilor cât și pe tratamentul anumitor afecțiuni prin metode naturale, de care ne vom ocupa în articolele viitoare.